Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2025)0154

Ražojumu drošums un atbilstība normatīvajām prasībām e-komercijas kontekstā un saistībā ar importu no ārpuskopienas valstīm

Eiropas Parlamenta 2025. gada 9. jūlija rezolūcija par ražojumu drošumu un atbilstību normatīvajām prasībām e-komercijas kontekstā un saistībā ar importu no ārpuskopienas valstīm (2025/2037(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Lietpratēju grupas 2022. gada 31. marta ziņojumu par ES muitas savienības reformu "*Putting More Union in the European Customs: Ten proposals to make the EU Customs Union fit for a Geopolitical Europe*",

– ņemot vērā 2024. gada 13. marta nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu un Eiropas Savienības Muitas dienestu un atceļ Regulu (ES) Nr. 952/2013[1],

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 5. februāra paziņojumu "Visaptveroša ES rīkkopa drošai un ilgtspējīgai e-komercijai" (COM(2025)0037),

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2024. gada 27. novembra Regulu (ES) 2024/3015 par tādu produktu aizliegšanu Savienības tirgū, kas izgatavoti, izmantojot piespiedu darbu, un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937[2],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2024. gada 13. jūnija Direktīvu (ES) 2024/1760 par uzņēmumu pienācīgu rūpību attiecībā

---

1 OV C, C/2025/1035, 27.2.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1035/oj.
2 OV L, 2024/3015, 12.12.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3015/oj.

uz ilgtspēju un ar ko groza Direktīvu (ES) 2019/1937 un Regulu (ES) 2023/2859[1],

– ņemot vērā *Enrico Letta* 2024. gada aprīļa ziņojumu "*Much more than a market: Speed, Security, Solidarity – Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens*" (Daudz vairāk nekā tirgus. Ātrums, drošība, solidaritāte: vienotā tirgus iespēju nodrošināšana virzībā uz ilgtspējīgu nākotni un labklājību visiem ES iedzīvotājiem)[2],

– ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

– ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu,

– ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu (A10-0133/2025),

A. tā kā e-komercija ir pārveidojusi patērētāju iepirkšanās ieradumus un attiecības ar uzņēmumiem no visas pasaules, paverot vēl nepieredzētas iespējas; tā kā e-komercija rada būtiskas problēmas ES konkurētspējai un bažas gan par patērētāju tiesībām, gan par veselību un drošību, jo īpaši tāpēc, ka konkrētas ražojumu kategorijas raisa steidzami kliedējamas bažas par to ietekmi uz neaizsargātām patērētāju grupām; tā kā tā ietekmē vidi, jo īpaši palielinot atkritumu apjomu un oglekļa emisijas, kas izriet no pārvadāšanas un loģistikas; tā kā e-komercija ietekmē mazumtirgotāju pievilcību un tādējādi veicina pilsētu centru panīkumu; tā kā e-komercijai ir arī sociāla ietekme, jo īpaši attiecībā uz darba apstākļiem noliktavu un piegādes nozarē;

B. tā kā vairāk nekā 75 % ES patērētāju iepērkas tiešsaistē; tā kā e-komercijas pastāvīgā izaugsme uzlabo patērētājiem piekļuvi, kvalitāti un cenu konkurenci; tā kā e-komercija samazina šķēršļus mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) un uzņēmēju ienākšanai tirgū, veicina digitālo iekļaušanu, atbalsta kopienas ar nepietiekamu pakalpojumu klāstu un veicina inovāciju, produktivitāti un ekonomikas izaugsmi vienotajā tirgū;

C. tā kā līdz ar e-komercijas importa pieaugumu — galvenokārt no Ķīnas — neatbilstīgie pārdevēji, kas apiet likumā noteiktās maksas, tā apdraudot tiesību aktus ievērojošus uzņēmumus, un to panāk, piemēram, preces viltojot, ir saasinājuši negodīgu konkurenci; tā kā ir steidzami jāatjauno vienlīdzīgi konkurences apstākļi visiem

---

1 OV L, 2024/1760, 5.7.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

2 Letta, E., "*Much more than a market: Speed, Security, Solidarity – Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens*", 2024. gada aprīlis, https://www.consilium.europa.eu/media/ny3j24sm/much-more-than-a-market-report-by-enrico-letta.pdf.

uzņēmumiem, jo īpaši MVU; tā kā ir izšķiroši svarīgi nodrošināt, ka izpildes centieni saņem pietiekamu finansējumu un instrumentus gan valsts, gan ES līmenī, vienlaikus izvairoties no izpildes pienākumu pārmērīgas deleģēšanas privātiem dalībniekiem;

D. tā kā Eiropas uzņēmumiem, proti, MVU, ir nākas ievērot stingrus noteikumus un nevienlīdzīgos apstākļos konkurēt ar trešo valstu e-komercijas platformām, kuras apiet šos pienākumus; tā kā Eiropas uzņēmumi velta materiālos resursus un cilvēkresursus, lai nodrošinātu atbilstību regulējumam, uzņemoties ievērojamu administratīvo un finansiālo slogu;

E. tā kā atsevišķi trešo valstu uzņēmumi neievēro Eiropas datu aizsardzības noteikumus, kas garantē augstu privātuma līmeni patērētājiem, un iesaistās patērētāju profilēšanas praksē, izmantojot personas datus; tā kā ir jāuzlabo izpilde un sadarbība, lai nodrošinātu saskaņotu privātuma aizsardzību visiem patērētājiem;

F. tā kā Komisijas priekšsēdētāja Urzula fon der Leiena savās 2024.–2029. gada politiskajās pamatnostādnēs norādīja, ka ir jārisina ar tiešsaistes platformām saistītās problēmas, lai panāktu, ka gan patērētāji, gan uzņēmumi gūst labumu no vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem, kas balstās uz efektīvu muitas, nodokļu un drošuma kontroli un ilgtspējas standartiem, un uzdeva vairākiem saviem izpildvietniekiem un komisāriem to īstenot;

G. tā kā ES *acquis* pielāgošana tiešsaistes videi sākās pirms vairākiem gadiem un daudzi tiesību akti par ražojumiem, patērētāju aizsardzību un ražojumu drošumu tagad ietver noteikumus, ar kuriem tiek nodrošināti stingri aizsardzības pasākumi digitālajā vidē; tā kā, neraugoties uz šiem centieniem, joprojām pastāv izšķiroši svarīgas nepilnības, kas liedz iestādēm saukt visu piegādes ķēdi pie atbildības un nodrošināt patērētāju aizsardzību, un tas ir nekavējoties jārisina;

H. tā kā Digitālo pakalpojumu akts (*DSA*)[1], Ražojumu vispārējā drošuma regula (*GPSR*)[2], Tirgus uzraudzības regula (*MSR*)[3] un Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā (*CPC*)[4] veicina drošāku un godīgu e-komercijas vidi, ja šie akti tiek pienācīgi īstenoti un izpildīti; tā kā, neraugoties uz šiem tiesību aktiem, patērētāju un citas organizācijas, kā arī valstu iestādes ir paudušas bažas par to, ka ES tiek konstatēts liels skaits nedrošu ražojumu, kas neatbilst ES tiesību aktiem par ražojumu drošumu un vides un ķīmiskajiem standartiem; tā kā šo risku efektīvai risināšanai ir būtiska dalībvalstu izpildiestāžu labāka finansēšana un koordinācija;

I. tā kā e-komercija var būtiski ietekmēt patērētājus, nodrošinot viņiem nepārspējamas ērtības, piekļuvi daudzveidīgiem ražojumiem un konkurētspējīgas cenas; tā kā e-komercija patērētājus arī pakļauj tādiem riskiem kā nedroši ražojumi, pārredzamības trūkums un manipulatīva prakse, kas izmanto viņu neaizsargātību;

J. tā kā patērētāju aizsardzība ir būtiska ES iekšējā tirgus darbībai, jo nodrošina uzticēšanos komercpraksēm un to godīgumu, tādējādi darot iespējamu ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi un inovāciju; tā kā šo bažu novēršana ir svarīga, lai veicinātu pārredzamību, taisnīgumu un digitālo pakalpojumu un e-komercijas atbildīgu attīstību;

K. tā kā cilvēki no nelabvēlīgākas sociālekonomiskās vides, tostarp ģimenes ar zemiem ienākumiem un bērni, ir vairāk pakļauti nedrošu ražojumu radītajiem riskiem, jo šie ražojumi ir lētāki, to tirgvedība ir agresīva un tie tiek plaši izplatīti;

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes 2022. gada 19. oktobra Regula (ES) 2022/2065 par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu akts) (OV L 277, 27.10.2022., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes 2023. gada 10. maija Regula (ES) 2023/988 par ražojumu vispārēju drošumu, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1025/2012 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2020/1828 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/95/EK un Padomes Direktīvu 87/357/EEK (OV L 135, 23.5.2023., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/988/oj).

3 Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 20. jūnija Regula (ES) 2019/1020 par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011 (OV L 169, 25.6.2019., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1020/oj).

4 Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 12. decembra Regula (ES) 2017/2394 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbild par tiesību aktu izpildi patērētāju tiesību aizsardzības jomā, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 345, 27.12.2017., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2394/oj).

L. tā kā bažas par muitas procedūru, kā tās paredz spēkā esošais Savienības Muitas kodekss[1], piemērotību e-komercijai bija nozīmīgs virzītājspēks Komisijas muitas reformu paketei, tostarp tiesību aktu priekšlikumiem par Savienības Muitas kodeksa pārskatīšanu un ES Muitas dienesta izveidi (SMK reforma), un 150 EUR atbrīvojuma robežvērtības (*de minimis*) atcelšanai muitas nodokļu un PVN nomaksai par importētiem ražojumiem;

M. tā kā muitas iestādēm ir vajadzīgi būtiski ieguldījumi, jo īpaši nolūkā nodrošināt pietiekamu skaitu pienācīgi apmācītu darbinieku, lai garantētu to ES muitas sistēmu darbību, kuras saskaras ar strauju muitas pārbaužu pieprasījuma pieaugumu; tā kā bez vajadzīgajiem ieguldījumiem personālā digitālie risinājumi nevar nodrošināt ieguvumus efektivitātes un saskaņošanas ziņā;

N. tā kā progresīvas pārbaudes tehnoloģijas, piemēram, mākslīgais intelekts un blokķēde, varētu ievērojami uzlabot muitas un tirgus uzraudzības iestāžu spēju signalizēt par augsta riska sūtījumiem un automatizēt atbilstības pārbaudes plašā mērogā; tā kā dalībvalstīs ieguldījumi šādās tehnoloģijās joprojām ir sadrumstaloti un nevienmērīgi; tā kā lielāks ES līmeņa finansējums, koordinācija un sadarbspējas nodrošināšanas centieni ir būtiski, lai paātrinātu to izvēršanu un uzlabotu izpildes mehānismu vispārējo lietderību un efektivitāti;

O. tā kā tādi digitālie rīki kā mākslīgais intelekts un lietu internets var palīdzēt izsekot neatbilstīgus ražojumus, taču tiem ir jāievēro patērētāju privātums un tie nedrīkst novest pie lietotāju vispārējas uzraudzības;

P. tā kā Komisijas 2025. gada 5. februāra paziņojumā par visaptverošu ES instrumentu kopumu drošai un ilgtspējīgai e-komercijai ir uzsvērts, ka to e-komercijas preču apjoms, ko ES patērētāji iegādājas trešo valstu tiešsaistes platformās, visticamāk, turpinās strauji pieaugt, gūstot labumu no pašreizējā muitas nodokļa atbrīvojuma zemas vērtības (līdz 150 EUR) sūtījumiem,

Neatbilstīgo preču skaita pieaugums e-komercijā

1. uzsver, ka ES patērētāji arvien vairāk pirkumu veic trešo valstu tiešsaistes platformās kā uzņēmumu darījumus ar patērētājiem un jaunos darījumu veidus, proti, ražotāju darījumus ar patērētājiem un tiešo pārdošanu patērētājiem; uzsver — kā aprakstīts E. Letta

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regula (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/952/oj).

ziņojumā par vienotā tirgus nākotni[1] — ka kaitīgu ražojumu aprite vienotajā tirgū saasinās un ka ES patērētāji gadā izšķērdē 19,3 miljardus EUR, iegādājoties bīstamus ražojumus, kas var radīt traumas un kaitē mūsu ekonomikai;

2. norāda, ka, nepārsniedzot atbrīvojuma 150 EUR robežvērtību, 2024. gadā ES tika ievesti 4,6 miljardi e-komercijas preču, no kurām 91 % bija Ķīnas izcelsmes, un tas veido gandrīz 12 miljonus maza izmēra e-komercijas preču dienā, kas ir gandrīz divas reizes vairāk nekā 2023. gadā (2,4 miljardi) un vairāk nekā trīs reizes vairāk nekā 2022. gadā (1,4 miljardi); norāda, ka šis pieaugums ir saasinājis atbilstības problēmas, jo īpaši ražojumu drošuma jomā, un ka tirgus uzraudzības iestādes un neatkarīgas izmeklēšanas ir ziņojušas par satraucošiem neatbilstības rādītājiem;

3. uzsver, ka lielākā daļa nedrošo un nelikumīgo ražojumu tiek lielā daudzumā sūtīta uz ES kā atsevišķas, parasti maza izmēra paciņas, kas ES patērētājiem pārdotas trešo valstu, jo īpaši Ķīnas, tiešsaistes platformās; uzsver, ka šādus ražojumus kontrolēt ir grūti, jo īpaši muitas iestādēm ievešanas punktos, kas galvenokārt atrodas lielākajās ostās un e-komercijas loģistikas lidostās; uzsver, ka tādējādi ir gandrīz neiespējami apturēt šādu ražojumu ievešanu ES, tirgus uzraudzības iestādēm kļūst arvien grūtāk atklāt un izņemt šādus ražojumus no iekšējā tirgus, tāpat arī patērētāju aizsardzības iestādēm ir aizvien grūtāk to paveikt, kad šādi ražojumi ir nonākuši pie ES patērētājiem;

4. uzsver, ka straujajai e-komercijas izaugsmei ir būtiska ietekme uz vidi tādu problēmu dēļ kā iepakojuma atkritumu pieaugums, lielāka oglekļa pēda, ko rada zemas kvalitātes un īsa aprites cikla ražojumi un to sūtīšana, kā arī problēmas ar atkritumu apsaimniekošanu un nepārstrādājamiem materiāliem; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību nodrošināt atbilstību vides tiesību aktiem un veicināt ilgtspējīgus patēriņa veidus;

5. uzsver, ka par atsevišķām trešo valstu tiešsaistes tirdzniecības vietām ir izteikti apgalvojumi, ka tās izmanto piespiedu darbu; šajā sakarībā uzsver, ka Regula (ES) 2024/3015 aizliedz laist ES tirgū ražojumus, kas izgatavoti, izmantojot piespiedu darbu, un ka pēc tās piemērošanas dienas ir efektīvi jānodrošina tās izpilde, tostarp attiecībā uz pārdošanu tiešsaistē;

---

[1] Letta, E., “*Much more than a market: – Speed, Security, Solidarity – Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens*”, 2024. gada aprīlis.

6. norāda, ka 2025. gada 1. decembrī stāsies spēkā Regula (ES) 2023/2411[1] par amatniecības un rūpniecības ražojumu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību; norāda, ka pastāv risks, ka gadījumā, ja ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm netiks nodrošināta atbilstīga popularizēšana un aizsardzība, jo īpaši attiecībā uz trešo valstu tirgiem, tās būs neefektīvas; tāpēc aicina Komisiju kopā ar dalībvalstu muitas iestādēm pastiprināt kontroles pasākumus ar mērķi pārtvert ražojumus, ar kuriem tiek pārkāpti noteikumi par ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm;

7. pauž bažas par to, ka atsevišķu lielu trešo valstu tiešsaistes platformu dominējošais uzņēmējdarbības modelis ir balstīts uz ātrās modes un īpaši ātrās modes ražojumu ātru un liela mēroga ražošanu un izplatīšanu, prioritāti piešķirot ātrumam un zemām izmaksām, nevis ilgtspējai, drošumam un kvalitātei; pauž nožēlu par to, ka daudzi šādi ražojumi neatbilst ES tiesību aktiem, tomēr neatbilstīgie pārdevēji bieži vien izvairās no jēgpilnas izpildes vai sankcijām; uzsver, ka šāda prakse ir sociālā un vides dempinga veids, kas šīm trešo valstu platformām dod pastāvīgas un negodīgas konkurences priekšrocības, radot nesamērīgu spiedienu uz Eiropas uzņēmumiem, jo īpaši MVU un mikrouzņēmumiem; uzsver, ka tas kavē ES tekstilizstrādājumu un apģērbu nozares attīstību;

E-komercijas krustceles: kā orientēties atbilstības nodrošināšanas problēmās

8. atzīst, ka ES ir izveidojusi stabilu atbilstības sistēmu, kas attiecas arī uz tiešsaistē pārdotiem ražojumiem, bet joprojām ir vairāk jācenšas nodrošināt šīs atbilstības sistēmas pilnīgu piemērošanu; šajā sakarībā uzsver *DSA*, *DMA*, *MSR* un *GPSR*, patērētāju aizsardzības noteikumu un dažādu tiesību aktu ražojumu un vides jomā nozīmību; uzsver, ka tirgus uzraudzības iestādes saskaras ar problēmām, piemērojot šos regulējumus tiešsaistes platformām, kā to apliecina Komisijas nesen publicētais izvērtējuma ziņojums par Regulas (ES) 2019/1020 4. panta īstenošanu, un jo īpaši gadījumos, kad liels daudzums kāda ražojuma tiek piegādāts maza izmēra sūtījumos; uzskata, ka ir nepieciešama *DSA* un citu regulatīvā *acquis* elementu rūpīga īstenošana, lai apkarotu nedrošus, neatbilstīgus un viltotus ražojumus;

9. uzsver, ka ir jāīsteno esošā atbilstības nodrošināšanas sistēma un jāizvērtē šie pasākumi, apsverot jaunus tiesību aktus, tostarp jaunu pienākumu noteikšanu tiešsaistes tirdzniecības vietām;

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes 2023. gada 18. oktobra Regula (ES) 2023/2411 par amatniecības un rūpniecības ražojumu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko groza Regulas (ES) 2017/1001 un (ES) 2019/1753 (OV L, 2023/2411, 27.10.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj).

10. norāda, ka fizisku pārbaužu veikšana ir īpaši neefektīva attiecībā uz mazām paciņām, kuras tiek tieši nosūtītas galapatērētājam, un ka tāpēc muitas iestādes turpinās veikt galvenokārt dokumentu pārbaudes, nevis pārbaudīs pašus ražojumus;

11. uzsver ievērojamās izpildes nepilnības, kas izriet no muitas un tirgus uzraudzības iestāžu ierobežotajiem resursiem un nepietiekama digitalizācijas līmeņa, cilvēkresursu un saskaņotu un sadarbspējīgu tehnoloģisko instrumentu trūkuma dalībvalstīs un nepietiekamas datu kopīgošanas un vispārēja sadarbības un koordinācijas trūkuma starp muitas iestādēm, platformām un tirgus uzraudzības struktūrām; atzīst, ka fiziskās pārbaudes nenovēršami ir pēc būtības ierobežots līdzeklis, ņemot vērā ES ievesto e-komercijas paku apjomu;

12. uzskata, ka tirgus uzraudzības iestāžu kontrolpirkumi, kā ierosināts Komisijas paziņojumā par e-komerciju, ir svarīgs instruments, lai pārbaudītu tiešsaistes platformās tirgoto ražojumu atbilstību; tomēr uzsver, ka gadījumos, kad pārdevēji atrodas ārpus ES vai nav izsekojami un kad atbildīgajām personām ir viltotas adreses, nav nevienas atbildīgās juridiskās personas un tirgus uzraudzības iestādēm nav iespējams veikt izpildes darbības;

13. uzskata, ka ES ražotāji un mazumtirgotāji, jo īpaši MVU, ir pakļauti negodīgai konkurenci, jo trešo valstu platformas ļauj trešo valstu ražotājiem un neatbilstīgiem ražojumiem viegli ienākt ES tirgū, apejot piemērojamos noteikumus un standartus; uzsver, ka ES ražotājiem ir jāievēro stingri drošības, vides un kvalitātes noteikumi, savukārt daudzi zemas vērtības ražojumi, ko pārdod šādās platformās, uz ES tiek nosūtīti tā, ka muitas un tirgus uzraudzības pārbaudes tos neskar; pauž bažas par to, ka dažas platformas un trešo balstu tirgotāji šo nepilnību izmanto apzināti, kas dod iespēju neatbilstīgām importa precēm ienākt ES vienotajā tirgū bez iepriekšējas pārbaudes, tā nostādot Eiropas ražotājus, vairumtirgotājus un mazumtirgotājus neizdevīgākā situācijā, vājinot viņu konkurētspēju un traucējot spēju ieviest inovācijas, un tas varētu izraisīt daudzu mikrouzņēmumu un mazo uzņēmumu slēgšanu;

14. uzsver, ka ES ražotāji *de facto* tiek pakļauti ievērojami stingrākai tirgus uzraudzībai salīdzinājumā ar trešo valstu ražotājiem, kuri sasniedz ES patērētājus, izmantojot e-komercijas platformas; pauž dziļu nožēlu par tirgus daļas un darbvietu zaudēšanu, ko izraisa tādu lētāku ražojumu pieplūdums, kuri neatbilst Eiropas standartiem, jo īpaši attiecībā uz drošumu un kvalitāti, kā arī citi nelikumīgi ražojumi, kas nosūtīti no trešām valstīm un tieši ietekmē ES mazos un vidējos uzņēmumus un ES uzņēmumu spēku un spēju ieguldīt un saglabāt rentabilitāti;

15. uzsver atšķirību starp tiešsaistes platformām, kas darbojas kā starpnieki, un tām, kas darbojas kā importētāji; īpaši norāda, ka ES e-komercijas platformas, kas darbojas kā importētāji, saskaras ar atbilstības nodrošināšanas izmaksām, kas to mazumtirdzniecības cenas palielina par līdz pat 40 %, un tas ietekmē galapatērētājus; uzsver, ka ES bāzēti importētāji saskaras ar stingrākiem pienākumiem un augstākām izmaksām, savukārt starpniekplatformas ļauj trešo valstu pārdevējiem nosūtīt ražojumus tieši ES patērētajiem bez atbilstības nodrošināšanas;

16. atzīst, ka uz e-komercijas platformām attiecas dažādi *DSA* un *GPSR* noteikumi un ka konkrētos apstākļos tās var saukt pie atbildības saskaņā ar Direktīvu par atbildību par defektīviem produktiem (*PLD*)[1]; šajā sakarībā atgādina, ka tiešsaistes platformas ir atbildīgas, ja tās kā starpnieki nepilda savus konkrētos pienākumus; tomēr uzskata, ka visos gadījumos ir jānodrošina patērētāju tiesiskā aizsardzība; šajā sakarībā uzsver, ka gadījumos, kad ražotājs ir iedibināts ārpus ES un nav iespējams identificēt nevienu importētāju, pilnvaroto pārstāvi vai izpildes pakalpojumu sniedzēju, tiešsaistes tirdzniecības vietām būtu jānodrošina pienācīgi un samērīgi tiesiskās aizsardzības līdzekļi patērētājiem, ja netiek ievērots *DSA*, jo īpaši 30. un 31. pants, vai *GPSR* 22. pants;

17. uzsver, ka saskaņā ar *DSA* tiešsaistes tirdzniecības vietām ir jāizseko savi tirgotāji (“pazīsti savu korporatīvo klientu”), un tam būtu jāattur tirgotāji no nedrošu vai viltotu preču pārdošanas, un tām ir pienākums ievērot integrētas atbilstības noteikumus, lai palielinātu vispārējo izsekojamību; uzsver, ka tiešsaistes platformām nenes pārskatatbildību gadījumos, kad pārdevēji nav izsekojami vai atrodas ārpus ES jurisdikcijas; norāda uz ievērojamo principa “pazīsti savu korporatīvo klientu” neievērošanu un uz to, ka sociālo mediju platformās izplatās jauna pārdošanas prakse, jo tur šis pienākums netiek efektīvi piemērots un trešo valstu pārdevēji tādējādi var tiešā veidā piedāvāt ES lietotājiem neatbilstīgas preces; tāpēc uzsver, ka tiešsaistes platformām ir jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu tirgotāju un ražojumu pilnīgu izsekojamību, nepieļaujot ražojumu bez pārbaudītiem atbilstības datiem nonākšanu tirdzniecībā;

18. uzsver, ka informācija par atbildīgo uzņēmumu ES, kas noteikts saskaņā ar un rīkojas trešo valstu tirgotāja vai platformas vārdā, bieži vien ir nepareiza vai tās trūkst; norāda, ka, pat ja šī informācija ir pieejama, atbildīgā persona ES var nebūt pārskatatbildīga, jo īpaši gadījumos, kad atbildīgā persona ir pilnvarotais pārstāvis; pauž bažas par to, ka tirgus uzraudzības iestādes ziņo par lielām grūtībām saistībā ar sazināšanos ar šiem trešo valstu tirgotājiem un ES tiesību

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes 2024. gada 23. oktobra Direktīva (ES) 2024/2853 par atbildību par defektīviem produktiem un Padomes Direktīvas 85/374/EEK atcelšanu (OV L, 2024/2853, 18.11.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2853/oj).

aktu izpildi un ka pat tad, ja saziņa ir notikusi, nereti ir neiespējami tiem piemērot sodus;

19. uzskata, ka ES atbildīgo personu datubāzes izveide, lai verificēšanas nolūkā būtu iespējama salīdzinošā pārbaude reāllaikā, līdz ar akreditācijas procedūras noteikšanu šīm personām varētu uzlabot pārredzamību un nostiprinātu pārskatatbildību visā e-komercijas importa piegādes ķēdē;

20. atbalsta patērētāju aizsardzības organizāciju veikto izpēti un izpildes darbības, kā arī izmeklēšanas, ko ES patērētāju aizsardzības iestādes, izmantojot *CPC* tīklu un ievērojot *DSA*, ir uzsākušas pret trešo valstu tiešsaistes platformām par ES ražojumu drošuma un patērētāju aizsardzības tiesību aktu iespējamiem pārkāpumiem; pauž bažas par šo izmeklēšanu lēno gaitu un prasa tās ātri pabeigt; uzsver, ka izpildei ir jābūt atturošai un jāietver attiecīgas sankcijas, lai nodrošinātu atbilstību; šajā sakarībā uzsver, ka īpaša uzmanība valstu un ES līmenī ir jāpievērš tam, lai novērstu atkārtotu neatbilstību, kas varētu būt konstatēta iepriekšējās līdzīgu ražojumu kontrolēs, cita starpā piemērojot pagaidu pasākumus; uzsver, ka būtu cieši jāuzrauga tas, kā un cik efektīvi tiešsaistes platformas pilda savas saistības;

21. mudina Komisiju un *CPC* iestādes sākt strukturētu izpildes dialogu ar patērētāju pārstāvjiem, tirgotājiem un citām ieinteresētajām personām, lai apzinātu sistēmiskus pārkāpumus, kuru gadījumā vajadzīga stingrāka izpilde;

22. norāda, ka ES iestādēm ir sarežģīti īstenot ES tiesību aktus, ja ekonomikas dalībnieki ir iedibināti ārpus ES; uzsver, ka ir vajadzīgi pastiprināti starptautiskās sadarbības nolīgumi, jo īpaši ar lielākajiem e-komercijas eksportētājiem;

Stingra izpildes politika neatbilstīgu e-komercijas ražojumu apkarošanai

Steidzami nepieciešamie īstermiņa pasākumi

23. mudina dalībvalstis palielināt tirgus uzraudzības, muitas, patērētāju aizsardzības un digitālo pakalpojumu iestāžu finansējumu un resursus, lai tie varētu labāk risināt problēmas, ko rada nedroši un nelikumīgi ražojumi; aicina Komisiju atbalstīt spēcīgāku sadarbību, informācijas koplietošanu un datu apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, tostarp tirgus uzraudzības un muitas iestādēm, un uzsver, ka būtu jāuzlabo dažādu nozaru sadarbība; mudina dalībvalstis nodrošināt efektīvu koordināciju starp dažādām tirgus uzraudzības iestādēm savās teritorijās un stiprināt vienoto sadarbības biroju pilnvaras; uzsver, ka dalībvalstīm un ES ir pienākums nodrošināt, ka tirgus uzraudzības un muitas iestādēm ir pienācīgi resursi, tām tiek

nodrošināta pienācīga apmācība un aprīkojums, lai tās spētu pildīt savus uzdevumus, tostarp pienācīgas izmeklēšanas pilnvaras;

24. aicina tirgus uzraudzības iestādes vairāk resursu ieguldīt darbībās, kas ir kopīgas vai koordinētas ar citām dalībvalstīm vai attiecīgām iestādēm, un jo īpaši palielināt koordinētu izpildes darbību, piemēram, kontrolreidu, kontrolpirkumu un profesionālizvērtēšanas darbību, skaitu un biežumu; mudina attiecīgās iestādes aktīvi piedalīties šajās darbībās un mudina Komisiju pilnvērtīgi izmantot tās koordinācijas pilnvaras;

25. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu koordinēt muitas un tirgus uzraudzības iestāžu kontroles pasākumus prioritārās kontroles jomās, galveno uzmanību pievēršot ražojumiem no trešām valstīm, kas būtiski apdraud drošumu un rada neatbilstības risku; uzsver, ka šai iniciatīvai būtu jārada vērtīgi riska profila dati, ko varētu izmantot, veicot turpmākas izpildes darbības un piemērojot sankcijas neatbilstīgiem dalībniekiem; aicina Komisiju stiprināt sadarbību ES produktu atbilstības tīklā un palielināt ES finansējumu muitu sadarbībai saskaņā ar muitas programmu, kā arī palielināt ES finansējumu tirgus uzraudzības darbībām saskaņā ar vienotā tirgus programmu; uzsver, ka pietiekamu resursu trūkums ir kavējis instrumentu efektīvu ieviešanu, piemēram, tirgus uzraudzības iestāžu veiktu kontrolpirkumu plašu izmantošanu vai uzticamu signalizētāju izmantošanu saskaņā ar *DSA*; norāda Komisijai, ka papildus esošajām iekārtām rotaļlietu un radioiekārtu testēšanai ir steidzami nepieciešams vairāk testēšanas iekārtu tādām e-komercijas precēm kā baterijas, tekstilizstrādājumi, kosmētika, elektroierīces un citi ražojumi; aicina dalībvalstis izmantot pietiekamus resursus, lai garantētu testēšanas iekārtu lielāku jaudu, un palielināt ieguldījumus aprīkojumā nedrošu un nelegālu preču atklāšanai;

26. uzsver, ka datu un drošuma apsvērumu dēļ dalībvalstīm būtu jāierobežo augsta riska pārdevēji, liedzot tiem darbību valstu kritiskajā infrastruktūrā un robežu drošības sistēmās, tostarp iepirkumos, kas paredzēti lidostās un ostās izmantotā drošības pārbaužu un kravu skenēšanas aprīkojuma iegādei;

27. uzsver, ka *GPSR* paredz, ka tiešsaistes tirdzniecības vietām ir pienākums izveidot vienotu kontaktpunktu, reģistrēties *Safety Gate* portālā un tur norādīt informāciju par savu vienoto kontaktpunktu; aicina Komisiju efektīvi panākt šo un citu tiešsaistes tirdzniecības vietu pienākumu izpildi un atbalstīt dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes un *MSR* ieviešanā; norāda, ka ar *GPSR* tika ieviesta tieša datu apmaiņa starp izpildiestādēm un e-komercijas platformām; tomēr uzskata, ka, lai sistēma darbotos efektīvi, būtu jānodrošina tieša saikne ar muitas iestādēm;

28. norāda, ka pašreizējā sistēma ir vairāk reaktīva, nevis preventīva, jo iestādes iejaucas tikai pēc tam, kad bīstami ražojumi ir jau pārdoti

patērētājiem, nevis novērš to izplatīšanu; uzsver, ka *GPSR* mudina tiešsaistes tirdzniecības vietu nodrošinātājus pārbaudīt ražojumus, pirms to iekļaušanas sortimentā veicot salīdzināšanu ar *Safety Gate* portāla datiem; uzsver, ka izlases veida paraugu pārbaudes var būt efektīvas tikai tad, ja tās tiek veiktas regulāri;

29. uzsver, ka digitālās produkta pases (DPP) ātra īstenošana vairākiem kritiski svarīgiem tiešsaistē pārdotiem ražojumiem ir būtiska tam, lai stiprinātu spēkā esošo tiesību aktu izpildi; mudina Komisiju pēc iespējas drīzāk iesniegt nepieciešamos sekundāros tiesību aktus par DPP, īpaši attiecībā uz tekstilizstrādājumiem, rotaļlietām, kosmētiku, elektroierīcēm un citiem ražojumiem ar augstiem neatbilstības rādītājiem un saistītajiem riskiem; aicina Komisiju prioritārā kārtā pastāvīgi novērtēt DPP prasības, tehnisko projektu un darbību saskaņā ar Produktu ilgtspējas ekodizaina regulu (*ESPR*)[1]; aicina Komisiju DPP ieviešanā atbalstīt uzņēmumus, jo īpaši mikrouzņēmumus un MVU;

30. ierosina visiem ražojumiem, kas importēti e-komercijā, ieviest obligātu DPP ar agrīnu atbilstības pārbaudi, tostarp detalizētiem kvalitātes un atbilstības datiem, un to tieši integrēt ES muitas datu centrā, lai iestādes pirms ražojumu laišanas vienotajā tirgū varētu pārbaudīt informāciju par tiem;

31. mudina dalībvalstis pielikt ievērojamas pūles, lai pastiprinātu muitas kontroli un uzlabotu riska analīzi, jo neatbilstīgu preču atklāšana un izņemšana var samazināt kaitējumu ES patērētājiem un aizsargāt ES uzņēmumu ekonomiskās intereses; izsver, ka muitas riska analīzes ieviešana attiecībā uz neatbilstības prezumpciju precēm, kas ir identiskas tādām, par kurām jau ir konstatēta to neatbilstība, varētu atvieglot muitas iestāžu kontroles darbības un uzlabot izmaksu efektivitāti; uzsver, ka ir svarīgi stiprināt muitas centrus, lai tie būtu labāk aprīkoti un spētu apstrādāt lielu daudzumu mazu sūtījumu, kurus ir grūti kontrolēt ar tradicionālajām metodēm, cita starpā nodrošinot tiem progresīvas pārbaudes tehnoloģijas aizdomīgus sūtījumu atklāšanai ievešanas punktos; prasa iestādēm veikt stingrākas atbilstības pārbaudes, kā arī nejaušas pārbaudes lielas tonnāžas transportam; turklāt mudina dalībvalstis ievērojami palielināt importa procedūru digitalizācijas līmeni muitas iestādēs, lai īstenotu spēkā esošos tiesību aktus un paātrinātu muitas procedūras, jo īpaši ņemot vērā paciņu lielo skaitu;

32. uzsver, ka uzņēmumiem, jo īpaši MVU, ir steidzami nepieciešami Komisijas skaidri norādījumi par *GPSR* efektīvu īstenošanu, tostarp

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes 2024. gada 13. jūnija Regula (ES) 2024/1781, ar ko izveido satvaru ekodizaina prasību noteikšanai ilgtspējīgiem produktiem, groza Direktīvu (ES) 2020/1828 un Regulu (ES) 2023/1542 un atceļ Direktīvu 2009/125/EK (OV L, 2024/1781, 28.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj).

precizējumi par tās mijiedarbību ar tiesību aktiem, ar kuriem tā daļēji pārklājas, piemēram, *DSA*, *MSR*, *PLD* un konkrētiem nozaru tiesību aktiem par rotaļlietām, kosmētiku un mazgāšanas līdzekļiem; aicina Komisiju līdz 2025. gada pirmā pusgada beigām izdot šīs pamatnostādnes, lai atvieglotu uzņēmumiem atbilstības nodrošināšanu; uzskata, ka izvērtējuma ziņojumā par *DSA* mijiedarbību ar citiem tiesību aktiem, kas jāiesniedz 2025. gada 17. novembrī, būtu jāņem vērā dažādi tiesību akti, galvenokārt tie, kas attiecas uz ražojumu atbilstību, tiešsaistes tirdzniecības vietu pienākumiem, izpildes noteikumiem un iespējamiem uzlabojumiem nākotnē saistībā ar vienkāršošanu un īstenošanu; aicina Komisiju izvērtēt visas iespējamās turpmākās darbības, tostarp nozaru tiesību aktu izvērtēšanu, kas ir nepieciešamas, lai nodrošinātu juridisko paredzamību un to, ka attiecībā uz tiešu importu no trešām valstīm, izmantojot tiešsaistes tirdzniecības vietas, netiek atstātas juridiskas nepilnības vai izpildes nepilnības;

33. aicina attiecīgās valstu iestādes pilnvērtīgi izmantot spēkā esošo un nesen pieņemto izpildes instrumentu kopumu, jo īpaši saistībā ar noteikumiem par e-komerciju, kurus paredz *MSR*, *GPSR* un *DSA*, piemēram, izņemšanas rīkojumus, aizliegumus, ražojuma pieejamības tirgū ierobežojumus vai tā izņemšanu, atsaukšanu un sankcijas kā pasākumus, lai apkarotu nelikumīga un neatbilstīga importa pieaugumu no trešām valstīm;

34. uzsver, ka ir svarīgi, lai regulējuma izpildes pasākumi, ko vērš pret neatbilstīgiem dalībniekiem, neradītu nesamērīgu slogu atbilstīgiem dalībniekiem vai netīšu kaitējumu lietotu preču tirgum;

35. uzsver, ka ir jānodrošina intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība, ņemot vērā trešo valstu viltotu preču apjoma pieaugumu e-komercijas platformās; norāda, ka šāda prakse kaitē Eiropas uzņēmumu konkurētspējai un apdraud inovāciju un pētniecības un izstrādes stimulus; prasa īstenot stigrākus pasākumus pret viltotu preču tirdzniecību tiešsaistē; aicina Komisiju izdot skaidras pamatnostādnes par uzticamiem signalizētājiem un uzsver, ka tiesību subjekti būtu jāatzīst par atbilstīgiem uzticamiem signalizētājiem, ja tie atbilst *DSA* 22. panta kritērijiem;

36. norāda, ka dalībvalstīm preventīvos nolūkos būtu ekonomikas dalībniekiem labāk jāpiemēro pieejamie sodu un sankciju režīmi, kā arī citi pieejamie instrumenti, tostarp pagaidu pasākumi, lai panāktu tādu atturošu ietekmi, kas liktu ekonomikas dalībniekiem atteikties no piemērojamo tiesību aktu pārkāpšanas;

37. mudina Komisiju iespējami īsā laikā īstenot efektīvus pasākumus, tostarp leģislatīvus pasākumus gadījumos, kad tiek skaidri konstatētas tiesību aktu nepilnības, tādējādi nodrošinot tiesisko noteiktību un vienlīdzīgus konkurences apstākļus Eiropas uzņēmumiem, īpašu uzmanību pievēršot MVU;

Vajadzīgās regulējuma reformas

38. prasa likvidēt šķēršļus tādu patērētāju tiesību īstenošanai kā likumīgas garantijas prasības un tiesības nosūtīt preces atpakaļ; aicina Komisiju nekavējoties pārskatīt *CPC* regulu, jo tas būs ļoti svarīgi ES patērētāju tiesību aktu efektīvākai pārrobežu izpildei un cīņai pret nedrošiem ražojumiem; aicina Komisiju šajā sakarībā paredzēt skaidrus pasākumus, kā vēl vairāk stiprināt izpildes pilnvaras attiecībā uz trešo valstu tirgotājiem un platformām un nodrošināt ES un valstu darbību labāku koordinēšanu un informācijas apmaiņu starp iestādēm, kā arī ar trešo valstu iestādēm; uzsver, ka Eiropas Konkurences tīkla struktūru varētu izmantot kā piemēru izpildes panākšanai un informācijas apmaiņai gadījumos, kad ir aizdomas par pārkāpumiem, kas ietekmē vairākas dalībvalstis, jo īpaši tam, lai efektīvi cīnītos pret neatbilstīgiem ražojumiem; uzsver, ka ir svarīgi piešķirt Komisijai tiešas pilnvaras izmeklēt konkrētus patērētāju tiesību aktu pārkāpumus ar lielu ietekmi un sodīt par tiem, tādējādi nodrošinot efektīvāku, vienlaicīgāku un vienotāku izpildi un sankcijas saskaņā ar ES patērētāju tiesību aktiem;

39. norāda, ka *CPC* regula jau pilnvaro izpildiestādes vērsties pret neatbilstīgiem tirgotājiem un pat dod iespēju dalībvalstīm piemērot sodus un pagaidu pasākumus, piemēram, ierobežot piekļuvi tīmekļvietnei; tomēr par ierobežojošu faktoru atzīst to, ka šādi ir jārīkojas katrai konkrētajai valstij, nevis ES līmenī, un katra valsts piemēro savus sodus, tāpēc pārkāpumu sekas nav vienlīdz smagas;

40. norāda, ka izpilde dalībvalstīs ir fragmentāra un tāpēc neefektīva; prasa labāk koordinēt izpildes un atbilstības uzraudzību un efektīvu informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un saskaņotāk piemērot ES *acquis*; prasa Komisijai novērtēt *MSR*, īpaši nepieciešamību izveidot ES Tirgus uzraudzības iestādi, kas nodrošinātu konsekvenci un sniegtu operatīvo atbalstu darbībām, kuras īsteno attiecīgās valstu tirgus uzraudzības iestādes, kā arī veicinātu sadarbību ar jauno ES Muitas dienestu (*EUCA*), kā arī to, kā tiek īstenots *MSR* 4. pants, kurā definēti uzņēmumi, kas ES atbildīgi par ražojumu atbilstību; uzsver, ka līdz šim izraudzītais atbildīgais uzņēmums bieži nav spējis nodrošināt tiesiskās aizsardzības līdzekļus vai kompensāciju patērētājiem, jo īpaši gadījumos, kad tas ir pilnvarotais pārstāvis;

41. atbalsta Komisijas ieceri ātri virzīties uz priekšu gaidāmajās iestāžu sarunās ar Parlamentu un Padomi par SMK reformu un par diviem priekšlikumiem Padomes tiesību aktiem, ar ko atceļ atbrīvojumu no muitas nodokļu robežvērtības piemērošanas precēm, kuru vērtība nepārsniedz 150 EUR; tādēļ mudina dalībvalstis paātrināt sarunu procedūru Padomē, atzīstot muitas reformas steidzamību ES konkurētspējas un ES patērētāju aizsardzības interesēs; tomēr uzsver, ka robežvērtības atcelšana ir vajadzīga rīcība, bet tas nav vienīgais risinājums, jo muitas iestādes joprojām spēs pārbaudīt tikai

ierobežotu procentuālo daļu no visiem sūtījumiem; uzsver, ka ir nekavējoties jāatceļ atbrīvojums no muitas nodokļa augsta riska importam no preču un patērētāju drošības viedokļa; uzsver, ka muitas reformai ir jānodrošina tiesiskā regulējuma saskaņotība, jo īpaši izvairoties no dublēšanās vai konfliktiem ar *DSA*, un uzsver muitas iestāžu būtisko lomu neatbilstīgu un nedrošu ražojumu atklāšanā;

42. uzsver, ka SMK reforma nodrošinās muitas dienestiem nepieciešamos instrumentus, lai labāk uzraudzītu un kontrolētu preces, ko ieved ES, palīdzētu stiprināt vienoto tirgu un muitas savienību, sekmētu nedrošu un nelikumīgu ražojumu atklāšanu un veicinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus ekonomikas dalībniekiem; šajā sakarībā atzinīgi vērtē SMK regulā iekļauto priekšlikumu izveidot mehānismu sadarbībai ar tirgus uzraudzības iestādēm, kas uzlabos ražojumu kontroles efektivitāti; uzsver, ka ir svarīgi uzlabot muitas infrastruktūru un nodrošinājumu ar personālu, lai efektīvi pārvaldītu e-komerciju; uzsver, ka ir vajadzīgas vienkāršotas atbilstības nodrošināšanas procedūras, kas īpaši pielāgotas MVU; aicina dalībvalstis ieviest automatizētas, uz nākotni vērstas atmuitošanas sistēmas, piemēram, prasot platformām automātiski veikt un pabeigt atmuitošanu pārdošanas vietās;

43. pauž bažas par to, ka daži trešo valstu tirgotāji apiet ES muitas pārbaudes, atmuitojot preces izcelsmes vietā; uzsver, ka trešo valstu tirdzniecības uzņēmumi nereti dod priekšroku sodu samaksāšanai, nevis paku atvēršanai, tām nonākot ES muitā, lai varētu izkraut sūtījumus un nekavējoties doties prom; pauž dziļas bažas par to, ka muitas iestādes konstatē, ka daudzas pakas ir vai nu nedeklarētas, vai deklarētas nepareizi un dažreiz ar viltotiem marķējumiem; uzsver, ka SMK reformā būtu jāpievēršas arī šiem aspektiem;

44. pieņem zināšanai *ECC* tīkla paustās bažas par tiešas piegādes uzņēmējdarbības modeli, kas rada problēmas patērētāju aizsardzības, ražojumu drošuma un regulatīvās atbilstības jomā; pauž nožēlu par to, ka patērētāji nereti saskaras ar maldinošu praksi, grūtībām ražojumu atgriešanā un neplānotiem importa nodokļiem, savukārt ievērojama daļa tieši piegādāto ražojumu neatbilst ES drošuma standartiem; uzsver, ka tieša piegāde sarežģī izpildi neizsekojamu uzņēmumu un pārrobežu sarežģījumu dēļ, tomēr vislielākās bažas joprojām rada atbilstības nodrošināšana PVN un datu aizsardzības jomā; norāda, ka tieša piegāde apvienojumā ar ietekmētāju tirgvedību var saasināt pārredzamības problēmas, reputācijas riskus un nekonsekventus rezultātus; aicina Komisiju izskatīt iespējas risināt ar tiešu piegādi saistītās problēmas;

45. uzsver, ka jēdziena “domājamais importētājs” mērķis ir nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus ES un trešo valstu tiešsaistes platformām; norāda, ka saistībā ar pārdošanu tiešsaistē no valstīm ārpus ES šis pasākums atbrīvotu trešo valstu tiešsaistes platformu

klientus no tā, ka tie tiek uzskatīti par importētājiem, jo uz tiem attiecas pašreizējais SMK, tā vietā par "domājamo importētāju" uzskatot trešo valstu platformu vai tirgotāju; uzskata, ka "domājamā importētāja" pienākumi būtu skaidri jādefinē un jāsaskaņo ar *DSA* noteikumiem; uzsver, ka tas, ka platformas būs atbildīgas par PVN un muitas nodokļu iekasēšanu pārdošanas vietā, nevis pie ievešanas ES, samazinās krāpšanu un nodokļu nemaksāšanu;

46. pauž bažas par to, ka importa vienas pieturas aģentūras (*IOSS*) shēmas piemērošana visiem tiešsaistes operatoriem ir brīvprātīga, jo tā ir novirzīšanās no PVN digitālajā laikmetā iniciatīvas sākotnējiem mērķiem; uzsver, ka ir vajadzīgas papildu darbības, lai stiprinātu sistēmas stabilitāti un ierobežotu iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu; mudina Komisiju cieši sadarboties ar ieinteresētajām personām, lai izstrādātu *IOSS* aizsardzības pasākumus pret krāpniecisku praksi; iesaka šādus aizsardzības pasākumus veidot gan vispusīgus, gan racionalizētus, lai efektīvi atturētu no krāpšanas, vienlaikus izvairoties no pārmērīgiem administratīvajiem slogiem; uzsver, ka *IOSS* piemērojamība ir jāpaplašina, attiecinot to arī uz precēm, kas pārsniedz muitas nodokļa atbrīvojuma robežvērtību 150 EUR apmērā, lai novērstu vērtības samazināšanu un nodrošinātu godīgu konkurenci;

47. prasa 2026. gadā izveidot jaunu *EUCA*, kas sniegtu ekspertu atbalstu dalībvalstu muitas dienestiem; uzsver, ka *EUCA*, pildot koordinācijas funkciju, vajadzētu arī apzināt muitas un tirgus uzraudzības iestāžu testēšanas un kontroles spējas dalībvalstīs un starp tām un būt pilnvarotai veikt nepieteiktas inspekcijas, lai atklātu iespējamus nedrošus vai neatbilstīgus ražojumus un noteiktu sankcijas neatbilstības gadījumā; norāda, ka jaunais ES muitas datu centrs ļaus uzlabot sadarbību starp *EUCA* un muitas un citām iestādēm, izmantojot datu apmaiņu un valstu IT sistēmu sadarbspēju, un tā atvieglos kontroles pasākumu koordinēšanu un neatbilstīgu ražojumu atklāšanu; uzskata, ka ir svarīgi vienloga dokumentu apmaiņas sistēmas funkcijas pilnībā integrēt ES muitas datu centrā; saistībā ar ierosināto *EUCA* norāda, ka ir svarīgi regulāri apspriesties ar dažādu ieinteresēto personu pārstāvjiem, lai sniegtu agrīnus brīdinājumus *EUCA*;

48. uzsver, ka, ņemot vērā steidzamību, būtu jāpaātrina dažādu SMK pārskatīšanā plānoto prasību stāšanās spēkā, piemēram, ES muitas datu centra izveide; aicina Komisiju nekavējoties sākt sagatavošanas darbu, kas nepieciešams ES muitas datu centra izveidei, lai pasteidzinātu tā gatavību e-komercijas funkcijām jau 2026. gadā;

49. mudina Komisiju veikt ietekmes novērtējumu attiecībā uz ideju par neiepakotu e-komercijas preču nosūtīšanu uz ES un attiecīgu trešo valstu tirgotāju pārziņā esošu noliktavu izveidi ES šādām precēm, kur tās iepakot pirms piegādes klientiem; atzīst, ka šādi neiepakotu e-komercijas preču sūtījumi un to uzglabāšana noliktavās ES varētu

palielināt muitas un tirgus uzraudzības iestāžu uzraudzību un uzlabot to veikto kontroli un neatbilstīgu preču atklāšanu salīdzinājumā ar sūtījumiem atsevišķās pakās; aicina Komisiju un dalībvalstis izskatīt visas iespējas, kā stimulēt šādu praksi, cita starpā izmantojot vienkāršotu statusu uzticamiem un pārbaudītiem uzņēmējiem, kā arī izmaksu un ieguvumu novērtējumus attiecībā uz stimulu shēmām; turklāt norāda, ka neiepakotu preču sūtījumi var nebūt iespējami visiem trešo valstu tirgotājiem, jo īpaši tiem, kas izmanto modeli "patērētājs patērētājam" vai lietotu preču modeli; uzsver, ka šai pieejai būtu jāpanāk līdzsvars starp atbilstības sniegtajām priekšrocībām un praktiskajām prasībām e-komercijas operatoriem, nodrošinot, ka tā nerada loģistikas vājās vietas un neuzliek nevajadzīgu slogu dažādiem uzņēmējdarbības modeļiem;

50. atzīst, ka Komisija ir publicējusi neoficiālu dokumentu, kurā izklāstīta nediskriminējošas apstrādes maksas ieviešana e-komercijas precēm, ko muitas dienesti iekasē par tālpārdošanā pārdotām precēm, lai segtu palielinātās muitas iestāžu uzraudzības izmaksas, proti, datu pārbaudi, riska analīzes veikšanu, dokumentāru un fizisku kontroli un jo īpaši *EUCA* un datu centra finansēšanu; uzstāj, ka dalībvalstīm nevajadzētu ieviest vienpusējas maksas, lai izvairītos no muitas savienības sadrumstalotības; uzsver, ka priekšlikumā ir ierosināta vienota 2 EUR likme par vienību, kas piegādāta tieši klientam, vai mazāka 50 centu maksa uzticamiem un pārbaudītiem uzņēmējiem, kas izmanto muitas noliktavas uzņēmējdarbības modeli tālpārdošanai ES; aicina Komisiju pienācīgi izvērtēt, vai ierosinātā summa atbilst Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) noteikumiem un vai tā ir pietiekama un samērīga mērķu sasniegšanai; uzstāj, ka šī apstrādes maksa nav jāmaksā patērētājam;

51. norāda uz milzīgajām atkritumu apsaimniekošanas un ražojumu iznīcināšanas izmaksām, kas izriet no neatbilstīgu un nedrošu ražojumu milzīgā apjoma, kurš ievests ar trešo valstu e-komercijas starpniecību; uzsver, ka liela daļa šo ražojumu nav reciklējama, ir videi kaitīga vai neatbilst piemērojamiem tiesību aktiem ķimikāliju jomā, tādējādi vēl vairāk palielinot publisko iestāžu vidiskās izmaksas; tāpēc aicina Komisiju izvērtēt nepieciešamos pasākumus, lai mazinātu trešo valstu e-komercijas darbību ietekmi uz vidi, tostarp iespēju noteikt atkritumu apsaimniekošanas maksu par visiem ražojumiem, ko pārdod trešo valstu tiešsaistes tirdzniecības vietās, lai nodrošinātu, ka vidiskās izmaksas nesedz ES nodokļu maksātāji;

52. uzsver, ka nekonsekventi sodi un atšķirīgas izpildes stratēģijas attiecībā uz neatbilstību dažādās dalībvalstīs noved pie izdevīgākās robežas un muitošanas vietas meklēšanas; atbalsta pārkāpumu un nekrimināl o sankciju par preču neatbilstību minimālu saskaņošanu visās dalībvalstīs un *EUCA* ietvaros, jo tas ļautu izvairīties no vāju ievešanas punktu veidošanās ES muitas teritorijā; uzsver, ka tam vajadzētu nozīmēt vienotas sistēmas izveidi minimālai saskaņošanai,

lai novērstu esošās nepilnības un tādējādi risinātu e-komercijas problēmas; uzsver, ka dalībvalstis var piemērot papildu sankcijas, kas pielāgotas valsts situācijai;

53. norāda, ka Komisija rūpīgi pārbauda atsevišķas trešo valstu tiešsaistes tirdzniecības vietas saistībā ar tādas manipulatīvas prakses izmantošanu, kas ietver maldinošas saskarnes, atkarību izraisošus dizaina elementus, maldinošu ietekmētāju tirgvedību un viltotu vai maldinošu tiešsaistes atsauksmju izplatīšanu; atzīst, ka saskaņā ar digitālā taisnīguma atbilstības pārbaudes ziņojumu negodīga komercprakse patērētājiem ik gadu izmaksā gandrīz 8 miljardus EUR un ka negodīgu pieeju izmantošana, lai spiestu patērētājus, jo īpaši neaizsargātus patērētājus un bērnus, veikt impulsīvus pirkumus, noved pie pārmērīga patēriņa un pārmērīgiem tēriņiem; aicina Komisiju pievērsties šiem jautājumiem gaidāmajā Digitālā taisnīguma aktā, ja vien uz tiem jau neattiecas spēkā esošie tiesību akti, lai efektīvi novērstu negodīgu praksi un novērstu pastāvošās juridiskās nepilnības, vienlaikus saglabājot atbilstību spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam un izvairoties no nevajadzīga regulatīvā sloga;

54. uzsver, ka ir jānodrošina, lai neviena jauna iniciatīva, ko Komisija ierosina muitas noteikumu izpildes vai atbilstības nodrošināšanas jomā, neradītu papildu administratīvo slogu Eiropas uzņēmumiem, jo īpaši MVU;

55. uzsver Eiropas Prokuratūras (*EPPO*) lomas nozīmi muitas pārkāpumu pārrobežu izmeklēšanās, jo īpaši saistībā ar krāpšanu, kad ražojumam tiek nelikumīgi norādīta zemāka cena nolūkā izvairītos no importa nodokļu maksāšanas; uzsver, ka, izmantojot *EPPO* veiktas krimināllizmeklēšanas un ar muitas iestāžu atbalstu, ir efektīvi jāapkaro muitas nodokļu vērienīgā apiešana, tostarp krāpnieciskas e-komercijas deklarācijas un zemākas vērtības norādīšanu, kā arī izvairīšanās no kontroles un izdevīgākās jurisdikcijas meklēšana; uzsver, ka būtu jāizmanto *EPPO* stabilais tiesiskais regulējums attiecībā uz pārrobežu izmeklēšanām, lai sagrautu noziedzīgos tīklus, kas īsteno šīs darbības;

Papildu izpildes pasākumi

56. aicina Komisiju un valstu kompetentās iestādes nodrošināt stingru *DSA* izpildi attiecībā uz tiešsaistes tirdzniecības vietu atbildību, jo īpaši pienākumiem saistībā ar ieteikumu sistēmām, saskarņu dizainu, tiesībām uz informāciju un integrētās atbilstības noteikumiem, lai palielinātu izsekojamību, un to pienākumu “pazīsti savu korporatīvo klientu”; uzsver, ka šo pienākumu izpildei būtu jāattur neatbilstīgie pārdevēji no savu ražojumu piedāvāšanas ES, izmantojot tirdzniecības vietas vai sociālo mediju iepirkšanās pakalpojumus, kas ietilpst šajā kategorijā, un aicina Komisiju sniegt praktisku atbalstu to tirgotāju izsekošanā, kuri neievēro ES noteikumus; uzver, ka ir

vajadzīgs uz *DSA* balstīts uzticamu signalizētāju tīkls attiecībā uz nelikumīgiem ražojumiem un e-komerciju, lai nodrošinātu, ka platformas efektīvi pilda savus pienākumus;

57. uzsver, ka ir ļoti svarīgi uzlabot sadarbību un koordināciju ar valstu kompetentajām iestādēm; prasa paplašināt sadarbību starp visām attiecīgajām iestādēm, piemēram, dalībvalstu iestādēm, muitas iestādēm un patērētāju aizsardzības iestādēm, un pastiprināt koordināciju starp visām izveidotajām ekspertu grupām; uzsver, ka saskaņā ar *DSA* izmeklēšanas darbībām pret neatbilstīgām tiešsaistes tirdzniecības vietām ir jābūt iedarbīgām un jānoved pie atturošām sankcijām, lai novērstu, ka neatbilstīgi ražojumi vairs netiek piedāvāti; uzsver šo izmeklēšanu nozīmīgumu, lai risinātu sistēmiskus riskus, neatbilstības, nelikumīga satura izplatīšanu, atkarību izraisošus dizaina elementus, maldinošas saskarnes un ietekmētāju izmantošanu manipulatīvai reklāmai;

58. aicina izpildiestādes stiprināt uzraudzības un izpildes darbības, kas vērstas uz šiem jaunajiem pārdošanas kanāliem; iesaka nodrošināt kompetentajām iestādēm atbilstīgus resursus, tehnoloģiskos rīkus un pārrobežu sadarbības mehānismus, lai efektīvi atklātu neatbilstīgus tirgotājus, kas darbojas sociālajos medijos un citās jaunās platformās, un vērstos pret tiem;

59. ierosina prasību tiešsaistes tirdzniecības vietu pārdevējiem norādīt atpakaļnosūtīšanas adresi un kontaktpunktu ES, lai patērētāji varētu viegli un bez papildu izmaksām atdot atpakaļ neatbilstīgās preces un iestādes varētu tās pārbaudīt; uzskata, ka tiešsaistes tirdzniecības vietām vajadzētu būt atbildīgām par šādas pārbaudes veikšanu un izpildes nodrošināšanu;

60. prasa steidzami veikt padziļinātu novērtējumu par to, cik efektīvi ir nodrošināt par Savienības tirgū laistiem ražojumiem atbildīgo personu, jo īpaši trešo valstu tirgotāju gadījumā, pamatojoties uz novērtējuma ziņojuma par *MSR* 4. pantu rezultātiem; aicina Komisiju apsvērt iespēju kā vienu no savām nākamajām darbībām ieviest obligātu prasību trešo valstu tirgotājiem iecelt atbildīgu personu ES, kurai būtu lielāka juridiskā un finansiālā atbildība;

61. norāda, ka e-komercijas straujās izaugsmes dēļ pasta un citi piegādes pakalpojumi tiek būtiski pārveidoti; pauž bažas par to, ka Pasaules Pasta savienības galamaksas sistēma praksē netiek piemērota e-komercijas plūsmām; norāda, ka tā rezultātā Ķīnas e-komercijas uzņēmumi, pateicoties lielajiem sūtījumu apjomiem, slēdz komerclīgumus tieši ar ES pasta operatoriem par ārkārtīgi pievilcīgām piegādes likmēm, kas ir zemākas nekā ES ražotu preču piegādes likmes, un tas padziļina pasta pakalpojumu vienotā tirgus sadrumstalotību; mudina Komisiju izvērtēt e-komercijas ietekmi uz pasta pakalpojumiem un iekšējo tirgu un apsvērt, kā pasta

pakalpojumi var dot ieguldījumu vienotā tirgus stiprināšanā un patērētāju labā, kā arī ES vispārējās konkurētspējas stiprināšanā;

62. atzinīgi vērtē PVN digitālajā laikmetā iniciatīvas reformu apstiprināšanu, kas ir nozīmīgs solis PVN iekasēšanas modernizēšanas virzienā e-komercijas nozarē; uzsver vienota PVN reģistrācijas numura nozīmīgumu tiešsaistes tirdzniecības vietām un Eiropas ražotājiem, jo tas tiem ļauj konkurēt vienlīdzīgos konkurences apstākļos, vienkāršojot PVN saistību izpildi visās dalībvalstīs; uzsver, ka šis pasākums var arī atvieglot neiepakotu preču importu un uzglabāšanu ES, samazinot paļaušanos uz sadrumstalotiem pārrobežu sūtījumiem un nodrošinot, ka pievienotās vērtības pakalpojumi, piemēram, izpilde un loģistika, notiek vienotajā tirgū; uzsver, ka šīs reformas uzlabos nodokļu saistību izpildi, samazinās administratīvos slogus un uzlabos izpildi, vienlaikus atbalstot godīgu konkurenci un stiprinot ES piegādes ķēdes; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt šo pasākumu efektīvu īstenošanu, lai maksimāli palielinātu ieguvumus, ko tie rada Eiropas uzņēmumiem un patērētājiem;

63. aicina Komisiju apsvērt pasākumus, kas vērsti uz nevajadzīga regulatīvās un administratīvās atbilstības sloga mazināšanu ES ražotājiem, jo īpaši MVU, lai panāktu vienlīdzīgākus konkurences apstākļus un dotu tiem iespēju labāk konkurēt ar globāliem konkurentiem, kuri darbojas saskaņā ar efektīvākiem atbilstības standartiem;

64. aicina Komisiju uzlabot starptautisko sadarbību ar citām līdzīgi domājošām valstīm, lai apmainītos ar paraugpraksi, apzinātu kopīgas problēmas un riskus un izstrādātu kopīgu rīcību attiecībā uz e-komerciju;

65. šajā sakarībā atzinīgi vērtē PTO kopīgā paziņojuma iniciatīvu par elektronisko tirdzniecību; norāda, ka nolīgums sniegs labumu patērētājiem un uzņēmumiem, atvieglojot pārrobežu elektroniskos darījumus, samazinot šķēršļus digitālajai tirdzniecībai un veicinot inovāciju e-komercijā; tomēr uzsver, ka nolīgums ir tikai pamats, un mudina Komisiju sarunās ar partneriem censties izstrādāt vērienīgus tirdzniecības nolīgumus, lai nodrošinātu saistošus noteikumus par e-komerciju;

IT rīku plašāka izmantošana

66. atzinīgi vērtē to, ka Komisija gatavo projektu esošo datubāzu, tostarp tirgus uzraudzības informācijas un saziņas sistēmas, ES *Safety Gate* un muitas riska pārvaldības sistēmas, racionalizēšanai, tās iekļaujot kopīgā sadarbspējīgā sistēmā, kas apkopo visu informāciju par ražojumu drošumu, viltotu ražojumu izsekošanu un negadījumu paziņojumiem, un to sadarbspējas ar DPP un gaidāmo ES muitas

datu centru nodrošināšanai; aicina Komisiju publicēt informāciju par šīs iniciatīvas īstenošanas grafiku un tai nepieciešamajiem resursiem;

67. atbalsta Komisijas mērķi nodrošināt tirgus uzraudzības iestādēm elektroniskās uzraudzības tīmekļa pārmeklētāja rīku, lai signalizētu par bīstamu ražojumu atkārtotu parādīšanos; aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk darīt pieejamu vēl vienu tīmekļa pārmeklētāju jaunu sortimenta sarakstu konstatēšanai, lai signalizētu par neatbilstīgiem ražojumiem, pirms tie sasniedz patērētājus;

68. atbalsta mākslīgā intelekta, blokķēdes un lietu interneta atbildīgu izmantošanu, lai skenētu un analizētu ražojumu sortimentus e-komercijas platformās, automatizētu muitas un tirgus uzraudzības inspekcijas un riska apzināšanu, kā arī integrētu ražojumu atbilstības datubāzes reāllaika pārbaužu vajadzībām starp tirgus uzraudzības un muitas iestādēm saskaņā ar ES un valstu tiesību aktiem; tomēr norāda, ka šķēršļus joprojām rada šo tehnoloģiju īstenošanas augstās izmaksas; uzsver, ka šo tehnoloģiju pilnīga ieviešana padarīs apstrādi efektīvāku, galvenokārt attiecībā uz zemas vērtības precēm, un ka spēja pārbaudīt lielo tādu paku daudzumu, kuras satur daudz dažādu preču, ir ierobežota;

69. prasa Komisijai un dalībvalstīm apmainīties ar paraugpraksi un rast stimulus nepieciešamā finansējuma un atbalsta nodrošināšanai valsts iestādēm nolūkā palielināt tehnoloģisko risinājumu atbildīgu izmantošanu; ierosina, ka mākslīgo intelektu, blokķēdi un lietu internetu varētu izmantot ražojumu sortimentu skenēšanai un analizēšanai e-komercijas platformās, automatizētām pārbaudēm un riska profilēšanai un ražojumu atbilstības datubāzu integrēšanai to reāllaika pārbaužu vajadzībām, ko veic vairākas iestādes;

70. uzsver, ka dalībvalstīm būtu jāpastiprina muitas pārbaudes attiecībā uz zemas vērtības sūtījumiem, jo īpaši ieviešot uz risku balstītas novērtēšanas sistēmas un digitālo izsekošanu, lai nepieļautu, ka neatbilstīgi ražojumi apiet muitas kontroli; aicina dalībvalstis vairāk izmantot automatizētus procesus, piemēram, marķējumu automatizētu skenēšanu, kad pakas tiek apstrādātas muitā;

71. atzīst, ka dažas tiešsaistes tirdzniecības vietas, lai atklātu un izņemtu nedrošus un nelikumīgus ražojumus, kas atrasti to platformās, arī izmanto vairākus IT rīkus; tomēr uzsver, ka tiešsaistes tirdzniecības vietām ir jāturpina ieguldīt šādos IT rīkos un jāpalielina to izmantošana, lai efektīvi nepieļautu nedrošu un nelikumīgu ražojumu piedāvāšanu un pārdošanu; aicina Komisiju šajā sakarībā vēl vairāk stimulēt IT rīku izmantošanu tiešsaistes tirdzniecības vietās, vienlaikus nodrošinot pilnīgu atbilstību *DSA* 8. pantam, kas paredz, ka nav nekāda vispārēja pienākuma uzraudzīt informāciju, kuru nosūta vai glabā starpniecības pakalpojumu sniedzēji;

72. ierosina, ka, neskarot Digitālo pakalpojumu aktā noteikto principu, ka tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem nevajadzētu piemērot pārraudzības pienākumu attiecībā uz vispārīga rakstura pienākumiem, tiešsaistes starpniekiem, kas iesaistīti ražojumu pārdošanā, popularizēšanā vai izplatīšanā ES tirgū, pašiem būtu jāapsver uz risku balstītu digitālās uzraudzības sistēmu izmantošana, lai konstatētu un novērstu nelikumīgu saturu (nelikumīgu vai bīstamu ražojumu attēlošana, apraksts vai piedāvāšana pārdošanai); uzsver, ka ir svarīgi ieviest ātras reaģēšanas mehānismus, lai nodrošinātu konkrēta nelikumīga satura pastāvīgu izņemšanu, tiklīdz tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēji faktiski uzzina par šāda nelikumīga satura parādīšanos viņu saskarnēs, kā arī uzsver, ka mitināšanas pakalpojuma sniedzējiem ir jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai novērstu tāda paša vai līdzvērtīga nelikumīga satura atkārtotu parādīšanos savā platformā;

Patērētāju informētības un informēšanas uzlabošana

73. uzsver, ka ES patērētājiem un importēšanā iesaistītiem Eiropas MVU bieži vien nav pietiekamas informācijas par potenciāli nedrošu ražojumu iespējamo bīstamību un kaitējumu, ko tie var radīt; uzsver, ka patērētājus aizvien vairāk uzrunā tirgotāji, kas, neraugoties uz saviem juridiskajiem pienākumiem, bieži vien neinformē patērētājus, ka to ražojumi ir ražoti trešās valstīs un nosūtīti no tām; atzīst, ka ES patērētāju vidū ir pieprasījums pēc lētākiem ražojumiem, ko var iegādāties trešo valstu tiešsaistes tirdzniecības vietās, jo to ražošanas izmaksas ir daudz zemākas un ES uzņēmumiem un tiešsaistes platformām nav vienlīdzīgu konkurences apstākļu; uzsver, ka tiešsaistes tirdzniecības vietas var izmantot manipulatīvus dizaina paņēmienus (maldinošas saskarnes), lai ietekmētu iegādes lēmumus; brīdina par riskiem saistībā ar patoloģisku iepirkšanās tieksmi, finansiāliem sarežģījumiem un nevajadzīgu preču uzkrāšanas; aicina Komisiju un dalībvalstis organizēt informācijas un izpratnes veicināšanas kampaņas par nedrošu ražojumu iegādi tiešsaistē un to iespējamo ietekmi uz veselību, privātumu, vidi un konkurētspēju, īpašu uzmanību pievēršot neaizsargātiem patērētājiem un laikposmiem, kad patēriņš sasniedz maksimumu;

74. iesaka veicināt lietotu ražojumu patēriņu, jo tā ir ilgtspējīga pieeja, atbildot uz ES patērētāju nepieciešamību pēc cenas ziņā pieejamām precēm; uzsver, ka ir svarīgi veicināt un stimulēt lietotu ražojumu atkalizmantošanu, kas ir nozīmīgs virzītājs aprites ekonomikas potenciāla atraisīšanai;

75. aicina Komisiju un dalībvalstis stingri izpildīt ekodizaina prasības tekstilizstrādājumiem un citiem ražojumiem saskaņā ar Produktu ilgtspējas ekodizaina regulu (*ESPR*), kā arī Direktīvas par patērētāju

dalības veicināšanu zaļās pārkārtošanās procesā[1] noteikumus, lai nodrošinātu, ka patērētāji ir labāk informēti par tiešsaistes tirdzniecības vietās pirkto ražojumu ilgtspējas aspektiem, piemēram, ietekmi uz vidi, enerģijas izmantošanu, remontējamību un ilgizturību;

76. uzskata, ka patērētāju aizsardzības iestādes, nozaru apvienības un tirdzniecības kameras būtu jāmudina īstenot vairāk izpratnes veicināšanas kampaņu par patērētāju tiesībām, iespējamiem riskiem, tostarp kolektīvas tiesiskās aizsardzības iespējām, un tiesiskās aizsardzības mehānismiem, kas saistīti ar pirkumiem tiešsaistē, jo īpaši trešo valstu tiešsaistes platformās; uzsver, ka ir arī jāveicina izpratne par ilgtnespējīgas uzņēmējdarbības prakses ietekmi uz vidi, veselību un sociālo jomu un jābrīdina patērētāji par jauno reklāmas metožu, piemēram, ietekmētāju un digitālo viedokļu līderu, nozīmi priekšstatu par ražojumu drošuma un uzticamību veidošanā; aicina Komisiju uzņemties koordinatora lomu, kā minēts Komisijas 2025. gada 5. februāra paziņojumā par e-komerciju, un noskaidrot iespējas finansēt pārrobežu informācijas kampaņas, kas izstrādātas sadarbībā ar pētniekiem, pilsonisko sabiedrību un citām attiecīgajām ieinteresētajām personām;

Tirdzniecības un attīstības apsvērumi

77. aicina Komisiju īstenot tās vērienīgās ieceres nolīgumos ar starptautiskiem partneriem daudzpusējā līmenī, jo nedroši ražojumi ir ne tikai Eiropas, bet arī globāla problēma; atkārtoti norāda, ka, kā noteikts Parlamenta nostājā par SMK pārskatīšanu, *EUCA* būtu jānosaka kārtība darbam ar trešo valstu iestādēm un starptautiskām organizācijām; uzsver, ka šai kārtībai būtu jādod iespēja *EUCA* apmainīties ar informāciju, tostarp ar paraugpraksi, ar trešo valstu iestādēm un starptautiskām organizācijām un veikt kopīgas darbības; atbalsta sadarbības turpināšanu ar ANO Tirdzniecības un attīstības konferences darba grupu patēriņa preču drošuma jautājumos, kurai ir izšķiroša nozīme pārrobežu izpildes paraugprakses izstrādē;

78. aicina Komisiju pastiprināt sadarbību ar starptautiskajiem partneriem tādos forumos kā PTO, Pasaules Muitas organizācija (PMO) un G7, lai līdzsvarotu Ķīnas ietekmi un nodrošinātu savstarpīgumu un uz noteikumiem balstītu tirdzniecību; aicina Komisiju, kad tā izvērtē spēkā esošos tirdzniecības un investīciju nolīgumus un ved jaunas sarunas par tiem, skaidri iekļaut stingrus un izpildāmus pienākumus, kas vērsti pret piespiedu darbu; uzsver,

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes 2024. gada 28. februāra Direktīva (ES) 2024/825, ar ko attiecībā uz patērētāju dalības veicināšanu zaļās pārkārtošanās procesā, nodrošinot viņiem labāku aizsardzību pret negodīgu praksi un viņu labāku informētību, groza Direktīvas 2005/29/EK un 2011/83/ES (OV L, 2024/825, 6.3.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj).

ka ir vajadzīgi stingrāki ES un Ķīnas sadarbības mehānismi un pārredzamas sertifikācijas prasības, lai nodrošinātu atbilstību;

79. uzsver, ka sarunās par turpmākajiem ES tirdzniecības nolīgumiem ir jāņem vērā pakalpojumu un ražojumu drošuma un regulatīvās atbilstības noteikumi; uzsver, cik svarīgi ir īpaši regulatīvie dialogi un sadarbība, izmantojot administratīvus pasākumus, uzlabotu sadarbību muitas noteikumu izpildes jomā, sūtījumu izsekojamību atbilstoši augstākajiem standartiem un uzlabotus datu apmaiņas pasākumus starp muitas iestādēm, lai efektīvi novērstu neatbilstīgu importu;

80. mudina Komisiju būt proaktīvai un ātri izmantot mērķtiecīgus tirdzniecības aizsardzības instrumentus, tostarp antisubsidēšanas izmeklēšanas, lai novērstu negatīvo ietekmi uz Eiropas uzņēmumiem; uzsver, ka šādas darbības ir cieši jākoordinē ar galvenajiem starptautiskajiem partneriem, lai nodrošinātu efektīvu izpildi visā pasaulē un savstarpēju taisnīgumu tirgū;

81. mudina Komisiju pastiprināt diplomātiskos centienus un sadarbību starptautiskos forumos, jo īpaši PTO, PMO un G7, lai atsvērtu Ķīnas stratēģisko aizvien plašāko ienākšanu digitālās pārvaldības satvaros, tostarp tās iniciatīvu "Digitālais zīda ceļš"; uzsver, ka starptautiskajās standartu noteikšanas struktūrās ir vajadzīgi atvērti, pārredzamāki un atbildīgāki digitālās tirdzniecības noteikumi, lai novērstu interneta sadrumstalotību un mazinātu riskus, ko rada ierobežojoši digitālās pārvaldības modeļi;

82. atzinīgi vērtē PTO kopīgā paziņojuma iniciatīvu par elektronisko tirdzniecību, kas ir būtisks solis ceļā uz globāliem digitālās tirdzniecības noteikumiem; tomēr uzsver tās pašreizējās ierobežotās iespējas, jo īpaši attiecībā uz muitas pārredzamību; mudina Komisiju atbalstīt stingrākus saistošus noteikumus, lai nodrošinātu tās efektīvu īstenošanu un integrāciju PTO tiesiskajā regulējumā, un nodrošināt augstākus globālos atbilstības standartus;

83. uzsver, ka ir vajadzīgas starptautiskas spēju veidošanas iniciatīvas, lai atbalstītu jaunattīstības valstu ilgtspējīgu un atbilstīgu dalību digitālajā tirdzniecībā; aicina Komisiju cieši sadarboties ar starptautiskajām organizācijām, jo īpaši ar PTO, lai uzlabotu tiesisko regulējumu un tehnisko palīdzību e-komercijai jaunattīstības valstīs;

°

° °

84. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.